

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristo stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Ogerske denarne in železnične stiske.

Iz Ogerskega 24. jul. [Izv. dop.]

Kakor znano, prevzel je lani ob tem času, ali malo pozneje, konzorcij Rotschild efektuiranje našega državnega posojila 153 milijonov goldinarjev proti zalogi državnih posestev, obsežajočih kakih 400 kvadratnih milj. Prvo polovico posojila je izplačal konzorcij takoj, ter za njo sprejel državna dolžna pisma. Ko je pa naše finančno ministerstvo vplačano prvo posojilno polovico do zadnjega novčiča potrosilo, pozvalo je konzorcij, da naj tudi še drugo polovico posojila izplača. Konzorcij je pa na ta poziv rekel, da zavoljo denarne krize cele druge polovice posojila naenkrat izplačati ne more, da je pa pripraven, našo državno blagajno s potrebno gotovino zalagati. Naša vlada je v ta konzorcijev predlog privolila, nesluteča niti najmenj, kakšna nakana je za njim skrita. Konzorcij je začel našo državno blagajno zalagati, kolikor so ravno nepokriti tekoči izdatki zaloge potrebovali. Prigodom saborske razprave o podeljenji koncesije za Temešvar-Oršovsko železnico pokazalo se je naenkrat, zakaj je konzorcij tako ravnal. Konzorcij za posojilo, in konzorcij za delanje železniške proge Temešvar-Oršova je namreč eden ter isti konzorcij. Ker se je konzorcij bal, da naša vlada in naš sabor koncesije za rečeno železnico podelila ne bodeta, zagrozil se je konzorcij najprej vladi, da državne blagajne ne bode več z denarjem zalagal, če mu ne izposluje v drž. zboru zadevno koncesijo. Kaj je bilo vladi storiti? Brez denarja se ne da vladati. Vlada je bila prisiljena, da se zopet ona od svoje strani drž. zagrozi, da bo odstopiti morala, če drž. zbor koncesije ne podeli. Zborova večina se je te vladine grožnje prestrašila, ter je res, kljub ostrim filipikam opozicije, v koncesijo privolila. To je bila teška žrtva od vlade in od drž. zbora konzorciju prinesena. Iz nje se pa da nauk posneti, da naša državna samostanost na celo tenkej niti visi, da jo tako rekoč Rotschildov konzorcij v svojih rokah ima. Dokler konzorcij našo drž. blagajno zalaga: smo, — če jo pa ne bode več zalagal: pa nijsmo več. — S to žrtvo konzorcij pa še nij nasičen! Konzorcij bode šel, kakor se čuje, še dalje. On je baje izjavil, da bode drugo polovico posojila samo potem izplačal, če poroštvo za njo cela monarhija prevzame. Avstrija pa poroštva bogme ne bode zastoj prevzela. Dala se bode za to debelo plačati. S čem drugim bode pa Ogerska poroštvo druge monarhijine polovice plačala, nego z alikvotnim delom svoje državne samostanosti?! Oj ta grdi, grozovito

neusmiljeni konzorcij! Na Dunaji se je tedaj uže začelo za plašč naše državne samostanosti igrati. Slepništvo naše drž. samostanosti bliža se očitno svojemu „krah-u.“ To vse uvidevajo naši Magjari, vendar so pa še zmirom tako zaslepljeni, da še zmirom ne uvidijo, da morejo samo s pomočjo drugih narodnostij svojo drž. samostanost utrditi in obraniti, pa se ve da samo pod tem pogojem, da jim pravični postanejo, kar pa nikoli ne bodo, — poprej poginejo sami!

Ljubljanska učiteljska pripravnica.

(Poslano.)

(Konec.)

Telovadstvo gotovo mladini koristi. A v pripravnici nij o telovadbi niti duha niti sluha. Le „zgodovina telovadbe“ se uči, i ono malo, kar bi pozneje kot učitelji rabili, namreč, hoditi, skakati in še nekatere vaje, in to vsa leta. Po pravici smem reči, da to nij nikaka telovadba, ker se duh uže čisto utruji, ko je vedno eno in iato, in se udje tudi nič ne ogibijo, marveč bolehaljo. More pa kdo reči, da se zgodovina telovadbe tem pametnejše podučuje. A tudi ta se je zmotil, kajti ta zgodovina nij nič družega, kakor kar v vsaki zgodovini starih Rimljanov in Grkov najdeš; in kar učitelj o telovadbi onih narodov pripoveduje, to vedo pripravniki prav dobro in še dosta bolje. Dokaz temu je, da učitelj trdi, da so bile olimpijske igre bogu Jupitru v čast posvečene, a vsak pripravnik ve, da takrat Grki nijsjo Jupitra niti poznali. Kakor se v drugih predmetih nič na prihodnji stan učiteljski ne ozira, tako tudi v tem, in ko bi se kaj oziralo, podučevala bi se vsaj telovadba v domačem slovenskem jeziku, ker pripravnik rabi potem v praksi slovenske terminologije, če bode v stanu slovensko mladino telovadbe učiti. — Pa mari nemška pedagogika ne zahteva, da bi se slovenska mladina nemški podučevala?

H konci pretresimo pa še nekoliko stanje pripravnice in posebne običaje njenih učiteljev. Kakor sem bil uže omenil, bilo je ono leto 43 pripravnikov. Od onega časa kar se manjša število pripravnikov zavod vedno bolj odcevetava. To dokazujeta naj bolj število: 43, kolikor pripravnikov bilo je 187²/₃ leta in pa 34 kolikor jih je letos. Torej vedno večje pomanjkanje učiteljev, pripravnikov pa vedno manj. Kje more se uzrok iskati, da se je veselje s katerim so dijaki v pripravnico hodili, toliko ohladilo? Tega krivi so — učitelji pripravnice sami. Obetali so jim namreč večjo prostost, nego jo imajo v srednjih šolah. Vsakemu so državno podporo zagotavljali, in v pripravnici zvali so jih z „gospodom“. Ker so dijaki videli prednosti,

katerih druge enakorodne šole nemajo, šli so v pripravnico. Vsak je znal ceniti prostost, in posebno ubožni dijaki mislili so si: v pripravnici izgubile se bodo vse nadloge in težave, vsaj dobom „štipendijo“ in čez par let sem neodvisen učitelj. A kako so se zmotili! ter se je žalostna sedanost in prava stran pripravnice pokazala! Naj pred je zginol — sicer praktično nepomenljiv a za mlade ljudi ne malomaren — predikat „gospod“ iz pripravnice, za kar se tudi pripravniki nijsjo dosta zmenili akopram jih je to osramotilo, da so na enkrat zopet dečki postali. Mislili so si pa: vsaj nam še ostaje zlata prostost; te nam ne morejo vzeti. A tudi zdaj so brez krčmarja računili. Res je, ne naenkrat so učencem vso prostost, kar je mladenič v teh letih uživati sme, vzeli, ampak polagom in počasi; zdaj je prišla ena prepoved, zdaj druga, kakor črv, ki dalje in dalje v lesu riže in grize, da mu slednjič ne ostane družega, ko prah. Vsak ve, da se s prenapetimi ukazi nič ne doseže, in pripravnico take drakonične postave le podkopljavajo. Mesto da bi prepad, ki je uže prej bil mej pripravniki in njihovimi učitelji, zmanjšali, razširili so ga bili s temi določbami še bolj. Dobro pa tudi vedo, da tacega postopanja s pripravniki, napredek šole ne zahteva. A kaj je takemu učitelju za napredek šole mar, ki pravi: mir ist an der Liebe der Lehramtskandidaten nichts gelegen, kakor se je bil učitelj telovadbe izrazil, ko so mu pripravniki svojo tožbo izrekli. — Torej naši pedagogi ne potrebuje ljubezni in spoštovanja učencev? Hočejo-li biti despotje, katere le vse uboga in sluša iz strahu pred jimi? Ali ne vedo, da morejo pripravnico z tacim početjem prej ob dobro ime pripraviti nego povzdigniti? Kdo bo šel v pripravnico, če učitelji dijaka z imeni, kakor: „flegel“ i. t. d. častijo? to v pričo njegovih součenci? Nasledki tega so, da pripravniki izgube veselje za učenje in da ne spoštujejo svojih učiteljev, katere bi kot učenci morali ljubiti.

Te vrste nijsjo pisane, da bi se le grajalo, nego pisec in vsak narodnjak želi, da bi se napake popravile in da bi zavod, ki ima tako veliko nalogo, povzdignil se in popravil. A ker se pravi „a capite piscis foetet“ treba je reformiranje od glave doli.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 27. julija.

Nova „katoliška“ stranka se baje v Avstriji snuje, kakor je v dunajskih časopisih brati. Ta ima namen ločiti se od narodnih elementov, to je od Slovanov. — Če se res ustanovi, naj se le, nam bo prav, kajti baš ker so se ti nemški sebični

ultramontanci, ki so brez vsega vpliva, vedno nam Slovanom usiljevali kakor sitne muhe, škodovali so nam pred omikano Evropo jako veliko. Naj torej pokažejo pravo lice, saj razumnejši mej Slovani jih itak poznajo, da nas le rabiti hoté, v duši pa nas Slovane ravno tako érte kot radikalni Nemci.

Skrejšovskij, kateri je bil uže skoraj eno leto v zaporu v znani pravdi zaradi neplačane inseratnega novinskega koleka, pomiloščen je od cesarja ter iz ječe izpuščen.

Hrvatski sabor je na 5. avgust sklican, da nadaljuje svoje zborovanje. Dela ga čaka dovolj.

Volitev **srbskega** patrijarha Stojkoviča še nij potrjena. Srbski listi menijo, da Stojkovič ne dobi kraljevega potrjenja. V tem slučaju se hoče vsi poslanci odpovedati, ker se nečejo udati magjarski sili niti drugzega kandidata voliti. V Pešto je uže prišel cesarski sklep glede te volitve, a dozdej še nij objavljen.

Ogerski državni zbor je sprejel po večini 6. paragraf volilne postave, po katerem nema volilne pravice, kedor je z davki na dolgu.

Vnanje države.

Poljaki v Pruski in v Rusiji se že dalje bolj sprijaznujejo s slovansko idejo in popuščajo svoja staropolska sanjarstva. Tako prinaša „Dzennik Poznanski“ članek, v katerem kaže, kako Nemci Poljake in vse Slovane, katere le morejo, po eni strani zatirajo a po drugi bi radi v njih sumljenje do Rusije budili. „Dz. P.“ pa upa za trdno, da se bode ruska vlada premeniti morala, da bode enkrat Gorčakov tako čudna bivša osoba kakor je v Avstriji Metternich. Vemo, da more biti taká slovanska ruska vlada še daleč v bodočnosti, ali vendar se bliža. Mej tem časom hočemo mi stati na straži svoje narodnosti, pravi poljski list, in vi (Nemci) se probudite potem na kraji propasti.

Francoska narodna skupščina je sklenila, da se posvetovanje ustavnih postav odrine do prihodnje sesije. Malartre nasvetuje, da se narodna skupščina do 5. januarja odloži. Nujnost tega predloga je bila s 395 proti 308 glasom sprejeta. Debata se denes vrši. Nij dvomiti, da bode predlog sprejet, potem ostane Mac-Mahon sam gospodar in lehko stori, kar hoče.

O **španjskih** razmerah piše francoski „Moniteur“: Francosko obžaluje španjski položaj, a se nikakor ne more vmes vtikati. Njegova naloga je, da nadzoruje meje, kakor je to storilo od početka boja. Gotovo je, da Karlisti orožja in municije nijso dobili od francoske strani in da nijso francoske ladije prevažale orožja za Karliste. Ako bi Francosko dalo kanone, vzel bi don Karlos uže zdavnaj Bilbao. Francosko živo želi konca mejsobnega boja na Španjskem, ker čuti sama slabe nasledke. „Moniteur“ graja nemške časnike, kateri skušajo dražiti razmere Francoskega do Španjskega, kakor so so to storili glede Italije, a brez uspeha.

Bilbao se še zmirom drži proti Karlistom. Poroča se, da je general Moriones Karliste pri Navarri potolkel in jim dosti ujetih vzel.

V **angleški** zgornji zbornici odgovarja Derby na Russelovo interpelacijo, da Španjsko dozdej nij zahtevalo od Angleškega, naj bi pri francoski vladi posredovalo zarad podpore, katero baje Karlisti iz Francoskega dobivajo. Angleško tedaj nobenega koraka pri francoski vladi nij moglo storiti. Kar zadevlje priznanje sedanje španjske vlade, meni ministerstvo, da bi se o tem vse vele-vlasti morale porazumeti, pa še le tedaj, če se bode španjska vlada stalno utrdila.

General **Ignatiev** je oddal sultanu lastnoročno pismo carjevo, v katerem car naznanja poroko svoje hčere.

Dopisi.

Iz Kamnika 25 jul. [Izv. dop.] Sredo 22. t. m. je imel sejo krajni šolski svet, ki je imel posvetovati se zarad nove

sobe za tretji zazred dekliških šol, ki bi se imela najeti v privatnej hiši. Šolski nadzornik g. Sima, poslan od vlade, ki je vedno imel šolske postave v roki in pri vsaki priložnosti citiral iz njih, da bi svojo „učenosť“ pokazal, odobral je za stanovanje sobe, ki nima postavne velikosti in niti prostora za toliko šolaric, kolikor bi moralo obiskavati ta razred. Takajšnji g. učitelj govori namreč o nekih 96 šolaric, ki nimajo prostora v sedanjih prostorih dekliške šole, akopram so tudi večkrat zadnje klopi prazne. Bog zna kje je tistih 96 za katere naj bi se nova soba najela in potem še tudi razpisala nova služba učitelja? V četrtek je imel pa sejo okrajni šolski svet, pri kateri se nij posebnega sklepalo, edino le g. okrajni glavar nam je obljubil, ker nij drugače, da hoče razpisati sedanje službe učitelja in učiteljice, kar smo uže tolikokrat zahtevali. Bomo videli ali ne bode zopet g. glavar pozabil na to, ali pa kako drugače potlačil, da bi ne izgubil privrženca svojega, sedajnega g. učitelja. Lani namreč bilo je zahtevano od srenjskega odbora in skleneno v sejah krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se imati razpisati službi učitelja in učiteljice. Toda g. Klančič nij na vse to nič storil in zahtevanju enkrat ustno odgovoril: „Kaj vendar mislimo s tem zahtevanjem, da bi bila sramota vzeti službo učitelju, ker bi potem bog zna kam prišel doli v Kočevje, (kjer bi bil res pravi kraj za učitelja kakor tudi za učiteljico), in velike stroške preseljevanja kdo mu jih bo povračal, in posebno ker še zdaj nobene službe nij!“ Tako in enako odgovarjal nam je g. Klančič in vso reč zadušil na ljubo svojemu privrženecu, a zdaj nam je obljubil vendar razpisati službe, torej počakajmo. Sploh je pri nas strašen nered v šolskih rečeh in veliko zanemarjenega, kar bi se moralo prej še poravnati, predno se noveje reči jemlje v posvet. Gospoda na delo, in vi narodni šolski svetovalci posebno okrajnega sveta pritiskajte na to da se uredé nerednosti.

Iz Mozirja na slovenskem Štajerskem 25. julija. [Izv. dop.] Reguliranje Savine in naprava posojilnične zadruge najbolj zanimata naše ljudi. Iz početka smo se bali, da se reguliranje Savine začne še le v spodnji savinski dolini, zgornji reguliranja najbolj potrebni del Savine pa ostane, kakor je. Zato so Rečica in sosednje občine poslale prošnjo do deželnega odbora in do namestništva v Gradci, da se naj tudi zgornja Savina, počenši od Ljubnega v svoji neredni strugi popravlja. Prišel je res potem cesarski inženir ter narisal načrt, kako bi se naj reguliranje vršilo od Ljubnega doli. Zdaj še pričakujemo deželnega inženirja ali pa celo komisijo, da potrdi načrt. Sedaj imamo upanje, da pride ta za nas silno imenitna stvar uže v prihodnji sesiji deželnega zbora na dnevni red in da se povoljno za naše kraje reši. — Naša posojilnica še nij začela delati. Slišimo, da je edina zapreka v Celji, kjer se dozdej še nij rešila vloga za registrovanje zadruga. Kakor hitro se to zgodi, skliče se občni zbor in se društvo definitivno konstituira. Koliko nam je poznat kraj in ljudstvo, ima se posojilnica nadejati prav dobrega uspeha. — Žita smo ltos dosti našeli. Pohvaliti moram tukaj nekatere naše gospodarje, da si hote mlatilnice umisliti. Krompir in kuzuza

prav lepo kažeta, sadja pa nij. V bližnjih paških vinogradih je polno. Kupčija z lesom je letos še dosti dobra.

Domače stvari.

— („Narodno društvo“.) Rodoljubi, katerim smo poslali pole za nabiranje udov „Narodnega društva“, naj blagovolijo ob enem sprejemati letne doneske od društvenikov ter v osmih dneh število društvenikov osnovalnemu odboru naznaniti, da vemo, koliko iztisov politične brošure poslati.

Za osnovalni odbor „Narodnega društva“: Dr. J. Vošnjak.

— (Za ljubljansko volitev) v deželni zbor namesto odstopivšega dr. Supana, ponujajo nemški listi neogibnega dr. Schafferja za „ustavovernega“ kandidata, da si je le-ta uže od c. kr. uradnikov v državni zbor voljen. A mi menimo, da v deželnem zboru zdaj nij treba nobenega ustavoverstovanja in puhlega frazovanja, kakor ga g. Schaffer umeje, nego v praktičnem življenji in v gospodarstvenih deželnih rečeh izvedenega moža. Ali se bodedo vsi neodvisni življi za tacega v kaki osobi zedinili, katera bi imela te lastnosti — ne moremo še povedati. Želeti bi bilo.

— (Iz Črnomlja) se nam je 26. jul. telegrafiralo: C. kr. okrajni poglavar Tribuči je kljubu pritožbe osemdeseterih volilcev nepostavno narejene volilne liste in komisijo potrdil. Pritožba do vlade ne zaostane. Pričakujemo da bode rešenje c. kr. vlade pravičnejše, nego okrajnega glavarstva.

Občinski volilci.

— (Na Borovnici) se snuje, kakor se nam poroča, slovensko bralno društvo. Pravila so vladi uže v potrjenje predložena.

— (Imenovanja.) Finančna direkcija je imenovala Val. Vojvodo za asistenta pri c. kr. deželnem izplačevalnem uradu, dalje L. Peča, Fr. Skrema, J. Kneza in Vend. Kusla za definitivne, J. Zupanca, J. Jurmana in Fr. Bukviča za provizorne davkarske adjunkte.

— (V Idriji) so razpisane: služba rudarskega zdravnika (1000 gld. etc), dalje štiri učiteljske in tri učiteljice službe. Vloge do 20. avg.

— (Potres). Iz Postojne se nam piše 26. julija: Denes zjutraj ob 5. uri je bil pri nas nenavadno močan do 6 sekund trajajoč potres, ki je vlekkel od juga proti severu. Podzemeljsko bučanje je bilo nenavadno glasno.

— (V Trstu) je bil v soboto dopoldne velik vihar. Treščilo je v dve barki. Pri tej priložnosti sta dva mornarja v morje pala od straha pred strelo, in da si so ju potem ven izvlekli, sta močno poškodovana.

— (Obsojen.) Iz Litije se nam piše 26. julija: V petek je bil pri tukajšnji c. kr. sodnji dan zaradi nekega tepeža, ki se je bil godil nedavno v vasi Vintarjevci. Neki Markotovec je namreč, ko je šel z več tovariši iz semnja, nekega Petelinščaka zaradi žal besede z vilami po glavi obtolkel ter mu levo roko prebodel. Petelinščak se je hotel pred sodnijo pobotati, a Markotovec nij hotel ničesa slišati, in je rekel, da mu je žal, da še tistih nij „okresal“, ki so mu branili. Sodnija pak ga je obsodila na tri tedne zapor in 30 gl. kazni.

— (Iz Št. Petra) na Notranjskem se nam piše: 22. t. m. je konduktor po imenu Micelli v nesrečo prišel na sv. Peter-reški prog. Padel je v enem tunelu iz prvega voza, v katerem je voditelj vlaka. Obedve noge mu je odvozilo in eno roko stlačilo. Nesrečnež je bil v Reko odpeljan, kjer je umrl.

— (Samaritanska ljubezen.) Od ilirske Bistrice na Notranjskem se nam piše: Pošten kmet, kateremu so edino slabe letine krive, da se je zadolžil, pride v pest kapitalistu, kateremu se pripisuje velika podobnost pajku — kadar svojo žrtev v mrežo dobi. Če bi to dolgo trajalo, bi kmet na kant prišel. Usmilita se ga torej cerkvena starešina bistriške podružnice in hočeta revčeku pomagati, ter mu pri sedanjih razmerah dober kup denar preskrbeti pa se znebi ode-ruba. A ključarja obračata g. dekan pa obrne. Cerkevna starešina hočeta ovih 500 goldinarjev katere je neki umrl zapustil v namen zidanju stolpa na bistriški cerkvi in katere je g. dekan v ljubljanski hranilnici naložil — jako potrebnemu kmetu izročiti proti večjim obrestim nego se v hranilnici dobivajo, in to se ve proti pupilarični varnosti. V družbi s kmetom gresta v farovž. Komaj zagleda g. dekan deputacijo — ne da bi bil kdo kako besedico o prošnji črhnil — zarohni in reče: „Iz tega pa že ne bode nič“. Ključarja to vedenje osupne prosita, razlagata da bi bilo dovoljeno posojilo ne le v hasek revnemu kmetu nego tudi v hasek dobrodelnega namena glavnice. A vse nič ne koristi. Dekan se izgovarja, da neče „nobenih sitnostij“ imeti in se s kmetom prepirati. Tudi resno zahtevanje da se mora kmetu posoditi nij imelo nobenega uspeha in resno in opravičeno očitanje komoditete g. dekana i da se nauk duhovenstva ne strinja z njihovim dejanjem, vzbudilo je še večjo razburjenost tako da je deputacija, ne da bi kaj opravila, morala zapustiti farovški vrt, na katerem je bila avdijenca. — V „Novicah“ se klerikalni gospodje vedno hudujejo nad kristjanskimi židi, a da bi se neusmiljenemu odiranju v okom prišlo, o tem niti nečejo vedeti; svojemu bližnjemu ne hote pomagati, prezirajo nauk osnovatelja vzvišene religije.

— („Lump!“) V Kozjem je bila 18. t. m. sodnijska razprava proti g. fajmoštru Martinu Zevniku pod Gorami zavoljo razžaljene česti. Posestnik Kunej pod Gorami, vdovec, se je hotel zopet oženiti. Gre z nevesto in dvema pričama k g. fajmoštru, kateri pa je ravno večerjal in nejevoljen bil, da ga motijo mej jedjo. Fajmošter začne zmerjati priči in ju v naglosti „lumpe“ imenuje. Priči so ga vsled tega tožili in fajmošter je bil na 10 gold. kazni obsojen.

— (Iz Središča) na slov. Štajerskem se nam piše 25. jul.: Letina je pri nas precej dobra, žito se zdaj mlati, pa zrno nij polno in čvrsto — brž ko ne je to mrz škodoval. Dolga leta uže se turšica nij tako lepo kazala, kot letos, vendar si kmetovalec dosta ne obeta, suše se boječ, ker, dasi-ravno je nebo večkrat z oblaki prevlečeno, vendar — nij dežja. Če skoraj rosa ne pride bo tudi s krompirjem slabo.

— (Od Velike nedelje) blizu Ormuža se nam piše 26. julija: Včeraj ob 5. uri zvečer je v tukajšnji okolici kakor v Vičanskem vrhu, v Runču itd. toča veliko škode naredila. Pravi se, da je gerice na pol poško-

dovala. Kako daleč je segala in da-li je pobila tudi pri Mariboru, Ptuju, od koder je prišla, nam še nij znano. Tudi po ljutomerskih goricah po glasovitem radi dobrega vina Strmca je precej mnogo škode učinila.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: Železnica Dunaj-Novji se vendar utegne v kratkem zidati vsaj do ogersko-hrvatske meje. Inženjerji (vladni in drugi) trasirajo zdaj po vzhodnem Štajerskem to črto, katere zidanje utegne ministerstvo uže prihodnjemu drž. zboru predlagati. — Pri nas imamo parnih mlatilnic uže na izbiri. Eno je dovozil k nam privatnik g. Kočijančič iz Goriškega, drugo (večjo) pa je nakupilo družba podvzetnikov. — Žita pa ne kaže kaj dosta pri nas; v vinogradih kaže lepo — nevihte nijmo imeli nobene, dasi je v goricah včeraj nekaj toče palo.

— (Iz Gorice) se nam piše: Utonil je v reki Vipavi 26letni mladenič pri Mirnem, hoteč rešiti potapljačo se deklico, katero je srečno na breg privedel a za plačilo je moral svoje življenje žrtvovati. Zgrabil je iz vrstnega plavalca najbrže krč, pomoč je došla prekasno, potegnili so mrtvo truplo iz vode.

— (Vreme.) Po hudi vročini je v soboto zvečer začelo deževati, ter je celo noč in tudi v nedeljo do večera po malem deževalo, potem se je zvedrilo in nastala bode menda prejšnja vročina. Dež je bil silno potreben, tako za polje in senožeti, kakor za vinograde. Te dni je toča na več krajih se usula vendar dozdej še nij take velike škode napravila, kakor lani do tega časa.

Razne vesti.

* (Iz Moskve.) Pri banketu, kateri se je napravil v Moskvi na čast Albrehtu napil je guvernér zdravico avstrijskemu cesarju in cesarici. Albreht se zahvaljuje v ruskem jeziku in pije na zdravje carja in vrle ruske armade.

* (Strašna povodenj) je bila 25. julija pri Retzu na Nižjem Avstrijskem. Voda se je tako naglo vtila, da je naenkrat poplavila celo dolino; osem velikih vasi je popolnem pod vodo stalo, 50 hiš je čisto poditih in odnesenih, 100 pa je tako podjednih, da se vsak čas podero; zlasti otroci so utonili. Na streho neke hiše se je rešila mati s tremi otroci, a hiša se je podrla in vsi štirje so žalostno smrt storili. Tudi dosti živine je poginilo. Škoda se ceni na več ko en milijon gold. Od vinogradov je vso zemlje s trsjem vred odneslo, v dolini pak njive in travnike zasulo.

* (O bilo sadja.) Na Avstrijskem je letos toliko sadja, da hoče vse drevje polomiti. Črešenj še nikoli nij bilo toliko, kolikor letos; slive (črešplji), jabelka, gruške so tako polne, da se morajo veje na vseh krajih podpirati. Tudi iz drugih dežel se sliši, da je obilno sadja.

* (Umor deteta in samoumor.) V Skrovicah na Češkem je 19 letna lepa deklica Marija Vaclaviček imela znanstvo z mladim meščanskim sinom, kateri jo je večkrat v njeni hišici obiskal. Nesrečna skoraj čuti, da nij sama, vendar svojega stanja ve zakrivati do poroda. Dne 9. julija t. l. najde se v potoku blizu vasi truplo novorojenega deteta. Sum hitro leti na Marijo M. in pri sodnijski preiskavi se res pokaže, da je bila porodila. A uže mej preiskavo je nesrečna mati večkrat omedlela in precej potem umrla. V obupnosti, ker njeni ljubček ni več zanjo maral, odpravila je deteta in potem sama sebi zavdala.

* (Na ladiji.) Mej Dunajem in Požunom gre lokalni parobrod. Neki mož pride

s svojo osemletno hčerko ter se odpelja v Požun. Sredi Donave zgrabi svojo hčerko ter jo hoče v Donavo poriniti. Teško so mu zabranili okolo stoječi pasažirji, kateri so potem dekleta v svoje varstvo vzeli, neusmiljenega očeta pa v Požunu sodnji izročili.

* (Krote je deževalo) 15. julija v Orleanskem mestu na Francoskem. Huda nevihta se vstavi nad mestom, dež se vlije, z dežjem vred pa padejo na tla neštevilne krote, da so vse ceste bile pokrite s to grdo živalijo. Naravoslovci si belijo glave, odkod je naenkrat prišlo toliko krot.

* (Novo morje.) Ženjalni Francoz Lesseps, kateri je po sueškem kanalu zvezal srednje z rudečim morjem, izdeluje zdaj zopet velikanski načrt. On hoče sredi sahar-skih pustin v severni Afriki napraviti veliko morje. Zemljemerci so namreč zmerili visokost površja sahar-ske puščave ter našli, da del puščave dosti nižje leži od srednjega morja. Ako se tedaj izkoplje kanal od srednjega morja do tega dela puščave, napolnila bi se globočina in nastalo morje, 80 ur dolgo 15 ur široko in 10 do 20 sežnjev globoko, katero bi bilo zvezano s srednjim morjem. Nasledki tega početja se zdaj če ne dajo razsoditi. Kjer zdaj vsled peska, suše in vročine nij niti obdelovane zemlje, niti človeških naselbin, postala bi časom mesta pomorska, zrak bi se ohladil in zemlja se obdelovala. Lesseps ceni stroške na 12 milijon. frankov. Francoski vojni minister je privolil potrebno svoto za prva dela iz državne kase ker bi izpeljava te ideje zlasti za francoski Algir bila neizrekljive imenitnosti.

Poslano.

Gg. H. in K. v Radovljici, katera sta se v gostilnici pri Basteljnu v navzočnosti tujcev izrazila, da se v Radovljici dolgočasita in katera sta sploh po mestjanih in kmetih udrihala, priporočam v bodočnost malo več previdnosti in dostojnosti. Sicer je njima prosto, kakor uradnikoma, če jima nij prijetno v Radovljici bivati, in če se jima zdiha za Kranjskogoro, da prosita za prestav služeb, kar bo mnogim mestjanom in kmetom jako všeč. K.

Poslano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim po izvrstni Revalescière du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledeče bolezni odstrani: boleznj v želodci, v živcih, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na sliznici, v dušnjaku, v mehurji in na ledvicah, tuberkole, sušico, nadohu, kašelj, naprebavljivost, zapor, drisko, nespečnost, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavico, naval krvi, šumenje v ušesih, medlico in bljevanje krvi tudi ob času nosečnosti, scalo silo, ožotnost, sušenje, revmatizem, protin, bledico. — Izpisek iz 75.000 spričeval o ozdravljenjih, ki so vsem lekom kljubovala:

Spričevalo št. 74.670.

Na Dunaji 13. aprila 1873.

Sedem mesecev je sedaj, ko sem bil v najobupnejšem položaji. Bil sem bolan na prsih in živcih, tako da sem od dneva do dneva vidno ginčval in vsled tega dalj časa nijsem mogel se učiti. Slišal sem o Vašej čudovitej Revalescière, rabil sem jo in Vas morem zagotoviti, da se čutim po enomesečnem živnanji Vaše tečne in zlahitne Revalescière popolnem zdravega in okrepanega, tako da morem, ne da bi se tresel, pisati. Napoten sem tedaj, vsem bolnim to razmerno jako dober kup in okusno zdravilo kot najbolji lek priporočati in ostajem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušatelj javnega višjega
trgovinskega učilišča.

Spričevalo št. 73.668.

Mitrovica, 30 aprila 1873.

Hvala izvrstnej moki je moja sestra, ki je na nervoznem glavobolu in nespečnosti trpela, po porabi 3 funtov na potu k boljšanju. Ob enem si dovolim, Vas uljudno prositi, da mi na poštno povzete 1 funt Revalescière navadne sorte, poleg razločnega poduka za rabo te moke pri otrocih 8 tednov starih pošljete.

S spoštovanjem

Nikolaj G. Kostic.

Spričevalo št. 73.704.

Přilep, pošta Holešán na Moravskem 7. maja 1873.

Ker mi je od Vas že davno prejeta Revalesciere du Barry pošla in je za mojo želodčno slabost in neprebavljivost dobro in splošno zdravilo, Vas prosim, da mi od prave Revalesciere 2 funta na povzetje kakor hitro je mogoče pošljete.

Spóštljivo udani

Jožef Rohaček, gozdar.

Tečnejši kot meso, prihrani Revalesciere pri odraščeni in pri otrocih 50krat svojo ceno za zdravlje.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesciere-Biscuiten v puščah á 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesciere-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru F. Koletnik & M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja duajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzettih.

Dunajska borza 27. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankoveih	70	gid.	20	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	"	15	"
1860 drž. posojilo	108	"	"	"
Akcije narodne banke	976	"	"	"
Kreditne akcije	231	"	"	"
London	110	"	85	"
Napol.	8	"	85	"
C. k. cekini	—	"	—	"
Srebro	104	"	15	"

Tujci.

26. julija:

Evropa: Mayländer iz Reke. — Sandler iz Voloske. — Krismanič, Lugiarič iz Pokleka. — Oestereicher, Flus iz Prage. — Morpurgo, Kovačič iz Trsta. — Braun iz Hrvetske. — Fischer iz Gradca. — Jenko iz Belgrada.

Pri Slonu: Kovačič, Staffler, Morpurgo iz Trsta. — Rosbach iz Leipcega. — Paruchier iz Celovca. — Kasilister iz Trsta. — Germ s hčerjo iz Novoga mesta. — Stare z gospo iz Kamnika. Lugo iz Verone. — Kobler iz Reke. — Kraus iz Velikih Lašč. — Milavec iz Cerknice. — Bauer iz Dunaja. — Goričar iz Mozirja. — Ruzicka iz Waraždina. — Kratki iz Gorice. — Legat iz Dobrove.

Pri Maliči: Bar. Senyey, Deutsch,

Turnavsky, Regul, Linzer, Wlah, Spizer, Landisel iz Dunaja. — Fadar iz Waraždina. — Rödling iz Gradca. — Morpurgo iz Trsta. — Pučnik iz Kranja. Cholnar iz Pešte. — Kocijančič iz Trsta. — Tuck, Ditrich iz Vipave. — Kimel iz Dunaja. — Barey trgovec iz Senja. — Desepi potnik iz Trsta. — Müller iz Senave.

Pri Zamoreci: Čuček iz Lomkata. — Didon iz Dunaja. — Skerli iz Trsta. — Klaus iz Gradca. — Bellan iz Zavornike. — Peschke iz Trsta. — Scharsch iz Pešte. — Hela iz Innsbruka.

Pri Virantu: Peteshman, Postojna. **Pri carju avstrijskem:** Jaklič iz Št. Martina pri Litiji. — Berger iz Gradca. — Maček iz Zidanega mosta.

Pri bavarskem dvoru: Lončarič iz Reke. — Antjč iz Divače. — Rumpler s hčerjo iz Št. Petra.

20 dobrih tesarjev

(Zimmerleute)

dalje

kolarji (Wagner)

dobodo precej posla za dolgo časa pri podvzetništvu istrijske železnice v Paznu (Pisini), kakor v drugih blizu Pisine ležečih postajah. (203—1)

Zlatnine

od c. kr. urada za kovani denar na Dunaji kot prave uradno izprobane.

Prstani.

Prstani za dame gid. 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14, 15. Pečatni prstani za gospode gid. 8, 10, 11, 12 do 20. Zakonski prstani gid. 5, 6, 7, 8.

Zlate urne verižice.

Verižice, kratke s ključem gid. 15, 20, 25, 30, 35 do 80 v vseh izdelanjih, kakor se moreš zmisлити. Verižice, dolge z gladkim ali fagoniranim premikačem z biseri ali na robce zbrušeni kamnom gid. 28, 30, 35, 40, 55, 60, 65, 70, 80 do 150.

Zlati medaljoni

za gospode in gospe. Z zlahtnimi kámenj gid. 14, 16, 18, 20, 22, 24, 30, 35, 40, 45, 50.

Zlate garniture.

Broše in uhani gid. 18, 20, 24, 30, 35, 40. Z zlahtnimi kámenj ali biseri gid. 36, 40, 45, 50 do 200. Z dijamanti ali briljanti gid. 60, 80, 90, 100 do 500.

Zlati uhani.

Lečice za otroke gid. 1.25, 1.50, 1.75, 2, 3, s kámenj ali brez njih. Uhani, dolgi ali okrogli s kapljami ali brez njih, gladka ali z zlahtnimi kámenj ali v obliki pušice gid. 12, 15, 18, 20 do 30. Boutons z dijamanti ali briljanti gid. 50, 55, 90, 100 do 500.

Zlati gumbiči za srajce in manšete.

Z zlahtnimi kámenj gid. 6, 7, 8, 10, 12, 14, 18, 20.

Zlate broše.

Navadne v najnovejši izvršitvi gid. 12, 15, 20 do 25. S fotografijami gid. 12, 15, 16 do 40.

Zlati križci

gid. 6, 7, 8, 9, 10, 12. Z biseri ali zlahtnimi kámenj gid. 8, 9, 10, 12 do 25.

Zlate napsne igle.

V raznih oblikah, Jokey, Sport itd. od gid. 5 do 30. Z zlahtnimi kámenj od gid. 5 do 30. Z briljanti gid. 15 do 150.

Zlate bracelette.

Gladki obročeki različne velikosti gid. 18, 20, 26, 30 do 60. Z zlahtnimi kámenj ali biseri 30, 36, 40, 50 do 80. Z briljanti od gid. 80 do 500.

Pismena naročila

se na poštno povzetje ali pošiljatev zneska v 24 urah izvršé. Na posebno zahtevanje se pošiljajo tudi ure in verižice na povzetje na izbirko in se za neobdržano denar nazaj pošlje.

Moje cene so vedno nižje kakor najnižje povsod in jaz stojim s svojimi terjatvami na visočini časa.

Vsi, ki si nove ure in zlatnine naročiti želé, Vsi, ki stare ure ali staro zlatnino za novo zamenjati hočejo, so prošeni, se na mojo firmo obrniti.

Philipp Fromm,

Uhren- und Goldwaaren-Fabrikant, Rothenthurmstrasse 9, nasproti Wollzeile,

Wien.

Naslov naj se dobro zapomni.

(188—2)

Mej mnogimi naznanili, posebno za ure, merijo marsikateri na to, pokrajinske prebivalce preslepariti. Naj se vsak varuje z lastnega dobička takšne ure kupiti, za katere firma prodajalca ne dá dovoljne garancije. Pri meni kupljene ure se vsak čas ali izmenjajo ali nazaj vzememo, dokaz najstrogeje solidnosti!

Neverjetno, pa resnično!

Za 10 in 12 gl. prava angleška, srebrna cilindrična ura, s čisto verižico, medaljonom, etuijem, ključem in 5letnim garantilnim listom, in z rezervnim urnim steklom vred. Taiste krono-časomerne ure, najfinejše v ognji pozlačene samo 12 gid. 50 kr.

15 in 20 gl. veljá praktična, dobra in čista remontoirna ura, tako zvana cesarska ura, ki je najboljše delo, kar se more misлити; zdravnikom in p. duhovnikom itd. se te ure ne morejo dovolj priporočati, ker so očitni dokazi, da takšna trpežna ura niti za sekundo zaíti ne sme.

Za 15 in 18 gl. se dobijo moderne vojaške ure, lahke, lične, poleg tega jako elegantne in okusne, in kar je glavna reč, zelo natančno gredo in so po čudno niski ceni; k takej uri dobi vsaki imitirano srebrno urno verižico po modernem fazonu z ključem, etuijem, medaljonom in 5letnim garantilnim listom.

Samo 18 ali 25 gl. prava angleška srebrna siderna ura, savonete z dvojn timer pokrovom, najfinejšo gravirana, s verižico in garantilnim listom vred.

Samo 13 gl. prava angleška, srebrna in v ognji pozlačena kronometer-ura z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, usnjatim etuijem in garantilnim listom.

Samo 16 ali 17 gl. prava angleška Prince of Wales-remontoirna ura, najmočnejšega obsega, s kristalnim steklom, kolesjem iz nikelná v pravem, čistem talmi-zlatu; te ure imajo celo pred družimi to prednost, da se brez ključa navijajo; k takšnim uram dobi vsaki talmi-zlato verižico z medaljonom in garantilnim listom vred zastoj.

Samo 14 ali 17 gl. celo majhna ura za gospe, iz pravega srebra in prav pozlačena, s verižico okolo vrata in garantilnim listom vred.

Samo 20 gl. prava angleška najfinejša v ognji pozlačena srebrna kronometerna ura z dvojn timer pokrovom, najfinejšo emailirana, s fino verižico medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 in 25 gl. najfinejša prava angleška siderna ura, na 15 rubinov, z verižico, medaljonom, usnjatim etuijem in garantilnim listom vred.

Samo 20 in 25 gl. srebrna remontoirna ura, se brez ključa navija, z verižico in medaljonom vred.

Samo 40, 50 in 60 gl. zlata ura za gospe z dijamanti.

Samo 30, 35 in 40 gl. prava angleška srebrna remontoirna ura z dvojn timer pokrovom, garantovana in patentovana.

Samo 23, 25 in 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 35, 45 in 50 gl. prava angleška zlata siderna ura s kristalnim steklom.

Samo 60, 75 in 100 gl. fina zlata remontoirna ura s kristalnim steklom, 105 in 115 gid. z dvojn timer steklom.

Samo 200—300 gl. pravi angleški kronometer, z remontoarom, dvojn timer pokrovom in kristalnim steklom.

Razen tega vse kje drugod ali od kogar družega razglašene ure ceneje.

Delavnica za poprave ur.

Stare ure, večkrat dragi družinski spominki, se popravljajo in ponavljajo. Cena poprav s 5letno garancijo gl. 1 1/2, gl. 3, 5 do 10 gl.